

Vi måtte stjele

1/9 48
 penger, 1/9 48

sier sabotasjelederen som bak ranet i Underhaugsveien

Under vitneførselen i saken mellom A/S Oslo Sporveier og forsikringsselskapet Heimdal forklarte kasserer Jens Chr. Stensby seg om ranet i Underhaugsveien 5 den 29. august 1944. Det var midt i frokostpausen at to unge menn kom innenfor skranken og tømte kassen, mens de holdt fram hver sin revolver. Den ene tok av seg ryggsekken og la pengene ned i den. Da de var ferdig, ba de oss holde oss i ro i et kvarter. Det gjorde vi nu ikke. Jeg fikk se en politimann like etterpå, sa vitnet, og varslet ham om det som var skjedd.

Blant vitnene møtte også sjefen for den sabotasjegruppe som sto bak ranet. Høsten 1944 talte gruppen 50—60 mann, men ikke alle disse lå på skauen. Det var flere som bare delvis var med på arbeidet — sabotasje, som var gruppens viktigste oppgave. Vi frøsate penger til arbeidet, sa han, derfor bestemte vi oss for å gå løs på Oslo Sporveier, som var blitt et nazistisk foretagende. Vi mente det var riktigere å ta sporveiene enn en bank som oppbevarer private midler. Det var jeg som besluttet å sette i verk en aksjon mot sporveienes lønningskontor. Fire mann ble sendt av gårde. Tre av dem ble senere skutt av tyskerne.

Overrettssakfører Blom: Kunne De ha fortsatt virksomheten uten disse pengene?

Vitnet: Hvis vi ikke hadde valgt sporveiene, ville vi ha måttet stjele penger andre steder.